

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ସଭର ସାତମ୍ବର

୧୪୪,୦୦୦ଙ୍କର ମୁଦ୍ରାକନ: ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକର ମିଳୁଥିବା ଅନୁଭୂତି

Jeff Pippenger

2024-04-07

ଦାନିଏଲ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତିନିଦିନ ସ୍ୱର୍ଗତ ହୋଇଥିଲେ; ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ଦିନ ଗାନ୍ଧିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ୱର୍ଗତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଥିଲା। ସେହି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ୱର୍ଗ ସମୟରେ ହିଁ ଦାନିଏଲ ସର୍ବାଧିକ ତୀବ୍ରତାରେ ନିଜର ଦୁର୍ନୀତିକୁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସତ୍ୟର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଚିହ୍ନ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦ୍ୱିତୀୟଦିନ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିଥିବା ଜଣେ ମିଶାଏଲ ଥିଲେ, କାରଣ ଏକୋଇଶି ଦିନର ଶେଷରେ ସେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ।

ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସାତେ ତିନି ଦିନର ଶେଷରେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ପଡ଼ି ଥାନ୍ତି, ଏକ ସ୍ୱର ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରେ। ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରାଉଥିବା ସେହି ସ୍ୱର ପ୍ରଧାନଦୃଷ୍ଟିର ସ୍ୱର ଅଟେ। ଦାନିଏଲର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବାକ୍ଷତମ ଦିନରେ ମିଶାଏଲଙ୍କର ଅବତରଣ 2023 ମସିହାରେ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସହ ସମାନ୍ୱୟ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ପଡ଼ି ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଇମେକିଏଲଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଛିତରାଇଥିବା ହାତଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପଚାରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉପତ୍ୟକାରେ ଥିବା ସେହି ମୃତ ଶୁଖିଲା ହାତଗୁଡ଼ିକ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହୋଇପାରିବ କି ନାହିଁ; ଏବଂ ଇମେକିଏଲଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ତର ଥିଲା, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି।"

ତା'ପରେ ଏହିଜିକିଏଲଙ୍କୁ ସେହି ହାତମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବାକୁ କୁହାଗଲା; ସେ ତେଣୁ କଲେ, ଏବଂ ସେ କଲାପରେ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଗଠିତ ହେଲେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଜୀବିତ ହେଲେ ନାହିଁ। ଏହିଜିକିଏଲଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ହାତମାନଙ୍କୁ ଏକସାଥରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ହାତମାନଙ୍କୁ ଏକ ସେନାଦଳରୂପେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ। ଏହିଜିକିଏଲଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ତୃତୀୟ ହାତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଥିଲା, ଯାହାକି ସେହି ଚାରି ପବନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ହାତମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦେଇଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଆଦମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ପାପ କରି ନିଜ ସମସ୍ତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଆଣିଦେଲେ। ଏହିଜିକିଏଲଙ୍କର ମୃତ ହାତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଆଦମଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ସୃଷ୍ଟି ସହ ସମାନ୍ୱୟ, କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଆଦମ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନର ଶ୍ୱାସ ଫୁଲିଥିଲେ।

ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବନ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗୌରବମୟ ଦେହ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି; କାରଣ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦାନିଏଲଙ୍କର କାରଣକାରୀ "marah" ଦର୍ଶନ ସହ ସମାନ୍ୱୟ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଯେ ଛବିକୁ ପରେ ଦେଖନ୍ତି, ସେହି ଛବିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାନ୍ତି। ପଞ୍ଚମ ପରେ ପଞ୍ଚମ, ମୁଦ୍ରାକନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏଗାରୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟରେ, "ତିନି ଦିନ ଓ ଅର୍ଥ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜୀବନର ଆତ୍ମା" ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଭିତରକୁ "ପ୍ରବେଶ କଲା," ଏବଂ ପରେ "ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାଦରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାଭୟ ପଡ଼ିଲା," ଏବଂ ତାହାପରେ "ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ମହାଶବ୍ଦ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲା, ଏଠାକୁ ଉଠି ଆସ। ଏବଂ ସେମାନେ ମେଘରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ।"

ପ୍ରଥମେ, ଆତ୍ମା । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା; ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଠିଆ ହେବାବେଳେ, ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନେଇ ଆନନ୍ଦ କରିଥିବା ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୟ ନମିଲା। ପରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଡାକିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ଏହି ଘଟଣାକୁ

ଦେଖିଲେ। ଯିହିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଶେଷ ହୁଏ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଉପତ୍ୟ କାରେ ଛିଡ଼ରାଇଥିବା ଓ ମୃତ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥାନ୍ତେ; ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ଵାରା ଘୋଷିତ ହୁଏ; ତାପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାବାହିନୀରୂପେ ଠିଆ କରାଏ। ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ହୁଏ, ସେ ପ୍ରଥମେ ସେହି ମହାନ ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖିଲେ, ଯାହା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ବିଭାଜନ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଏବଂ ପରେ ସେ ତିନିଧର ସ୍ଵର୍ଗିତ ହୁଅନ୍ତେ।

ପ୍ରଥମଧର ସେ ସ୍ଵର୍ଗିତ ହେବାବେଳେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନଥିଲା; ସେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ଭୂମିଦିଗକୁ ଥିଲା। ନିଦ୍ରା ମୁକ୍ତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। ତଥାପି ସେ କୁହାଯାଇଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିଲେ।

ଏହାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେହି ଘଣ୍ଟା ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ସମାଧାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ। John 5:28.

ତାହାପରେ ଗଦ୍ଵିଏଲ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ହାତ ଓ ହାତୁରେ ନେଇଆସିଲେ, ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କୁ ଠିଆ ହେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ; ସେ ତାହା କଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସେ କମ୍ପିତ ହେଉଥିଲେ। ପରେ ସେ ଗଦ୍ଵିଏଲଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିର୍ବାକ ହୋଇ ରହିଗଲେ। ଯିହିଲେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଦେଖୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାରୁ ଘଟଣାମାଳାର ଏକ ସମାନ କ୍ରମ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା।

ତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଥିବା ବିସ୍ତାରର ଉପରେ ଗୋଟିଏ ସିଂହାସନର ସଦୃଶ ଆକୃତି ଥିଲା, ଯାହାର ଦେଖା ନୀଳମଣି ପଥର ପରି ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ସିଂହାସନର ସଦୃଶ ଆକୃତି ଉପରେ ତାହାର ଉପରେ ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟର ସଦୃଶ, ଦେଖାରେ ଏମିତି ଆକୃତି ଥିଲା। ଆଉ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ତାହାର କଟିଦେଶର ଦେଖାଠାରୁ ଉପରକୁ, ତାହାର ଭିତରେ ଚାରିଆଡ଼େ ଅଗ୍ନିର ଦେଖା ପରି, କାଞ୍ଚନବର୍ଣ୍ଣ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା; ଏବଂ ତାହାର କଟିଦେଶର ଦେଖାଠାରୁ ତଳକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଅଗ୍ନିର ଦେଖା ପରି କିଛି ଦେଖିଲି, ଏବଂ ତାହାର ଚାରିଆଡ଼େ ଦୀପ୍ତି ଥିଲା। ବର୍ଷାର ଦିନରେ ମେଘରେ ଯେପରି ଧନୁର ଦେଖା ହୁଏ, ସେପରି ଚାରିଆଡ଼ର ଦୀପ୍ତିର ଦେଖା ଥିଲା। ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାର ସଦୃଶ ଦେଖା ଥିଲା। ଏହା ଦେଖି ମୁଁ ମୋର ମୁହଁ ନମାଇ ପଡ଼ିଲି, ଏବଂ ଜଣେ କହୁଥିବାଙ୍କର ସ୍ଵର ଶୁଣିଲି। ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନ, ତୁମ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଅ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା କହିବି। ସେ ମୋତେ କହୁଥିବାବେଳେ ଆତ୍ମା ମୋର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ମୋତେ ମୋର ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ କଲେ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ମୁଁ ମୋତେ କହୁଥିବାକୁ ଶୁଣିଲି। ଯିହିଲେ 1:26-2:2.

ସେହି ଦର୍ଶନ ଏଜିକ୍ଵିଏଲ ଓ ଦାନିଏଲ—ଉଭୟଙ୍କୁ—ଧୂଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମ୍ର କରିଦେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଭୂମି ଉପରେ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଲେ। ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଉଭୟେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହାଯାଇଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଉଭୟଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆଣାଗଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିବାବେଳେ “ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା”। ଦିବ୍ୟତାର ସମ୍ମିଳନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ବହିଆଣାଯାଇଥିବା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଗ୍ରହଣ ମାଧ୍ୟମରେ ସଂପନ୍ନ ହୁଏ। “ବାକ୍ୟ” ହେଉଛି ସେହି ମାଧ୍ୟମ, ଯାହା ମାନବତାର ଭିତରକୁ ଦିବ୍ୟତାକୁ ସମ୍ପର୍କ କରେ। ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅବଗ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ଦରକାର, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଏଗାରୋତିଅ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗଦ୍ଵିଏଲ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତଦ୍ଵାରା ମୂଳକ ଇତିହାସ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ତାହାର ଗମ୍ଭୀରତା ଓ ମହତ୍ତ୍ଵକୁ ବୁଝିହେବ। ଏଗାରୋତିଅ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସେହି ଭବିଷ୍ୟତଦ୍ଵାରା ମୂଳକ ଇତିହାସ ହେଉଛି ସେହି ନାଳ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର ତେଲ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହିଆଣାଯାଏ।

ଏଜିକ୍ଵିଏଲଙ୍କ ସହିତ, ତାଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ଵଶାତ୍ଵ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଏ ଯେ ସେ ଲାଓଡ଼ିସିୟାନ୍ ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିକ୍ସ ପାଇଁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଏଜିକ୍ଵିଏଲଙ୍କୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଲାଓଡ଼ିସିୟାନ୍ ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିକ୍ସ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଗୃହ। ଏଜିକ୍ଵିଏଲଙ୍କ ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଅନୁଭବ, ଏବଂ ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ଵର ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ କରନ୍ତି, ଯାହା ମୁକ୍ତ୍ୟର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ସେତେବେଳେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଲାଓଡ଼ିସିୟାନ୍ ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିକ୍ସର ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ ଗୃହ ପାଇଁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଏ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ।

ତାହାପରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଦ୍ଵିତୀୟଧର ପାଇଁ ସ୍ଵୟଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସ୍ଵର୍ଗ କରନ୍ତେ; ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଠୋଳକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରନ୍ତେ, ଯେପରିକି ବେଦୀରୁ ଆଶା ଦ୍ଵାରା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଅଙ୍ଗ ଲାଓଡ଼ିସିୟାନ୍ ଠୋଳକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରିଥିଲେ। ତାହାପରେ ଦାନିଏଲ କହିପାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ

ତଥାପି ଶକ୍ତି ହୀନ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା। ଯିହିତେ ଲଲଙ୍କ ଅନୁସାରେ, “ଚାରି ପବନ”ର ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ଶ୍ୱାସ ଆସେ, ଯାହା ଯିହିତେ ଲଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀ ଥିଲା। “ଚାରି ପବନ” ବିଷୟରେ ଯିହିତେ ଲଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀ ଦାନିଏଲଙ୍କ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗ ସହ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ହିଁ ଶ୍ୱାସ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ପରାକ୍ରମ ଶାଳୀ ସେନାରୂପେ ଦଣ୍ଡ ଯମାନ ହୁଅନ୍ତି। ଦାନିଏଲଙ୍କ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ହିଁ ସେ ସୁଦୃଢ଼ କରାଯାଆନ୍ତି।

ଜୁଲାଇ 18, 2020 ରେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ-ଦିନର ଜନଗଣ ଛିଡ଼ରାହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ବିଳମ୍ବ-ସମୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଇତିହାସ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ର ଇତିହାସରୁ 1863 ର ବିଦ୍ରୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇତିହାସରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା। ସେଠାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସର ରେଖା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଇତିହାସ ସହିତ ଅଧାରୋପିତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଜୁଲାଇ 18, 2020 ରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଇତିହାସ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅଧାରୋପିତ ହୁଏ। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତିପତନା ଏହି ସତ୍ୟର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ, ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କର ଏକରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଥାଏ, ଏବଂ ସେହି ଅର୍ଥ ସେମାନେ ଯେଉଁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଅନ୍ତି ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତିନିଜଣ ଦୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ସୁଦ୍ଧା ଆଗମନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକେ ଘଟଣାକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାନ୍ତି। ସେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ଆସନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ଉପରେ ସଂରଚିତ। ତାହାର ଆଗମନ, ତାହାର ସଂକଳ୍ପକରଣ, ଏବଂ ତାହାର ଶେଷରେ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର। ଏହି ଇତିହାସର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଥଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତିନିଜଣ ଦୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ସୁଦ୍ଧା ଆଗମନ ସମ୍ପନ୍ନାୟ ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ପଥଚିହ୍ନରେ, ପ୍ରଥମ ପଥଚିହ୍ନ ହେଉଛି ସେଠାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ। ଯେ ସନ୍ଦେଶର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଏକ ସ୍ଥିରୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ସଂକଳ୍ପ କରାଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥିରୀକରଣ ଓ ସଂକଳ୍ପକରଣ ପରେ ସେହି ଇତିହାସର ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରେ। ଏହି ଇତିହାସର ଉପସଂହାର ଏକ କସୋଟି ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଯାହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ଯେ ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବାମାନେ ଜ୍ଞାନୀ କିମ୍ବା ମୂର୍ଖ।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ର ଇତିହାସରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆପଣ ତିନିଜଣ ଦୃତଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବେ। ପ୍ରଥମ ଦୃତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଆସିଥିଲେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃତ ଜୁଲାଇ 18, 2020 ରେ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୃତ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରେ (ଲିଟମସ ପରୀକ୍ଷା) ଆସନ୍ତି। ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ, ଏବଂ 1856 ଜୁଲାଇ 18, 2020 ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ, ଏବଂ 1863 ରବିବାର ଆଇନ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ। ଏହା କହିବା ପରେ, ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟ ଜୁଲାଇ 18, 2020 ରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ, କାରଣ ଜୁଲାଇ 18 ସିଲ କରିବାର ଇତିହାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃତଙ୍କ ଆଗମନ ଥିଲା। ନିମ୍ନୋଲ୍ଲେଖିତ ଇତିହାସକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଦୃତଙ୍କର କେବଳ ମାଲଲସ୍ୱେନଗୁଡ଼ିକ ଭାବରେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ।

୨୦୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୮ ତାରିଖରେ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟର ମୁହଁ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସେହି ପିଢ଼ୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ସେତେବେଳେ ଆସେ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହୁଅନ୍ତି। ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଏ ଯେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଆଲୋକକୁ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ କି ନାହିଁ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲିଛି। ତାପରେ ରବିବାର ନିୟମରେ (ଲିଟମସ୍ ପରୀକ୍ଷା), କିଏ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ କିଏ ନୁହନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି ଇତିହାସକୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଏକକ ଦୃତର ଗଠନ ଭାବେ ବିଚାର କରୁ ଏବଂ ତାହାପରେ ୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ଠାରୁ ୧୮୭୩ର ବିଦ୍ରୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇତିହାସକୁ ୨୦୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୮ ଠାରୁ ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇତିହାସ ଉପରେ ଅନୁପ୍ରୟୋଗ କରୁ, ତେବେ ଆମେ ଦେଖୁ ଯେ ୧୮୪୯ ମସିହାରେ ସିଷ୍ଟର ହାଲ୍ଡି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରିଥିଲେ।

୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ରୁ ୧୮୪୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନମାନେ ଛିଡ଼ରା-ବିଛିଡ଼ରା ହୋଇଥିଲେ। ୧୮୫୦ ମସିହାରେ ସେମାନେ ହବକ୍‌କଙ୍କ ଦୁଇଟି ତାଲିକା ମଧ୍ୟ ରୁଦ୍ଧିତୀୟତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ୧୮୫୧ ମସିହାର ଜାନୁଆରୀରେ ସେମାନେ Review ରେ ଏହି ନୂତନ ଚାର୍ଟର ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ। ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନମାନେ ଛିଡ଼ରା-ବିଛିଡ଼ରା ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆଲୋକ ସହିତ ଆସିଲେ। ପରେ ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଯେପରି ୧୮୪୨ ମସିହାରେ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେ ସମ୍ବେଶ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଥିଲେ ତାହାର ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ରୂପ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ଦେଲେ। ୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ରେ ଯେ ଆଲୋକ ଆସିଥିଲା, ସେହିଟି ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାଧୀନରେ ତାହା ବିକଶିତ ହେଇ ଚାଲିଲା; ଏବଂ ୧୮୫୨ ମସିହାରେ ସେହି ଆଲୋକର ଶିଖର-ଶିଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା। ସେହି ଆଲୋକ "ସାତ ସମୟ" ଉପରେ ଥିଲା, ଯାହା ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଥମେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବା ଆଲୋକ ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାକୁ ୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ଗୋଟିଏ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା।

1856 ମସିହାରେ "ସାତ ସମୟ"ର ଆଲୋକ, ଏକ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶବାହକ ମିଲରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିର ସମାପ୍ତି ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ଏହା ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଶେଷ ଆଲୋକ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। 1856 ମସିହାରେ ସେହି ଆଲୋକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ, ଏକ ପକ୍ଷରେ 1798 ରେ ଅନାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ଅନାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଥିଲା; ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଗଲା, ଯେମାନେ ସେତେବେଳେ ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଫିଲାଦେଲଫିଆର ଅନୁଭବରୁ ଲାଓଦିକିଆର ଅନୁଭବକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ। 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ତୃତୀୟ, ଏବଂ ଏକ ଲିଚମସ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା, ଯାହା "ସାତ ସମୟ"ର ଆଲୋକକୁ ଅପସାରଣ କରିଥିବା ଏକ ଜାଲିଆଡି ଚାର୍ଟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା।

୧୮୪୪ ଏପ୍ରିଲ ୧୯ ର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା, ୧୮୪୩ ର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଚାର୍ଟର କିଛି ଗଣନାତ୍ମକ ଆକୃତିର ତ୍ରୁଟି ଉପରେ ଇଶ୍ଵର ନିଜ ହସ୍ତ ରଖିଥିବା ଫଳରେ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଫିଲାଦେଲଫିୟାନ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ଉପରେ ଆସିଥିଲା। ୨୦୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୮ ର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଲାଓଦିକିୟାନ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ଉପରେ, ମଣିଷମାନେ ଏହାକୁ ଅବହେଳା କରିଥିବାରୁ ଆସିଥିଲା ଯେ, ୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରତି ନିଜ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସପଥ କରିଥିଲେ ଯେ ସମୟ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ। ୨୦୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୮ ରେ, ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଉଦ୍ଘୋଷିତ ହେଲା ଯାହା ଏହି କ୍ରୁମାଗାମୀମାନଙ୍କର ପିତୃକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା। ୧୮୫୦ ରେ ଯେପରି, ୨୦୨୩ ରେ ପ୍ରଭୁ ଦ୍ଵିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରି, ୨୦୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୮ ଠାରୁ ପଥରେ ମୃତ ପଡ଼ିଥିବା ଯିହୁଦିଏଲଙ୍କର ମୃତ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଲାଗିଥିଲେ। ୧୮୫୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସନ୍ଦେଶର ଏକ ନୂତନ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ଥିଲା, ଯାହା ହବକ୍‌କଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରୀ ଏକ ପୂରଣ ଥିଲା; ଏହାଦ୍ଵାରା ଏହି ପରିଚୟ ମିଳେ ଯେ, ୨୦୨୩ ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ୍ତ ପତାକା ରହିବ, ଯାହା ହବକ୍‌କଙ୍କର ଦୁଇଟି ଫଳକ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛି।

ହବକ୍‌କଙ୍କର ଦୁଇଟି ତାଲିକା ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ଦୁଇଟି ତାଲିକା ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ପେନ୍ସେକୋଷ୍ଟ ପର୍ବର ଦୁଇଟି ଦୋଳାଇତ ରୁଟି ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକାକୃତ ହୋଇଥିଲା। ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଫଳର ନିବେଦନ ଭାବରେ ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ମଲାଖୀର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଯେମାନେ ନିବେଦନକୁ "ପ୍ରାଚୀନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି, ପୂର୍ବତନ ବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଳାଇତ ନିବେଦନ ଭାବରେ ଉପରକୁ ଉଠାଯାଏ, ଯାହାକୁ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଦେଖିବ।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଜାଗରୁତି ଏକତ୍ରୀକରଣରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ଏକତ୍ରୀକରଣ ଦେବବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ; କାରଣ ଇହେଦ୍ଫିୟେଲଙ୍କର ମୃତ ଅସ୍ଥିମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାବେଳେ ଦେବବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ଦ୍ଵାରା ଏକତ୍ର କରାଯାଆନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ଯେବେ ତାଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ଵିତୀୟଥର ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଇହେଦ୍ଫିୟେଲ ସେହି ମାନବୀୟ ଉପକରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରନ୍ତି, ଯେ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରେ। ଯିଶାୟ, ଯିରିମୟ, ଦାନିଏଲ, ଯୋହନ ଓ ଇହେଦ୍ଫିୟେଲ—ଏହି ସମସ୍ତେ ସେହି ମାନବୀୟ ଉପାଦାନକୁ ସୂଚିତ କରନ୍ତି, ଯାହା ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୈବୀୟ ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଏ।

ଏକବାର ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ ହାତ ହେଲାପରେ, ପରୀକ୍ଷା କାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଯେ ଜଣ ନର ବୃକ୍ଷି ମୋହରମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ପ୍ରଭୃତ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଜଣ ନର "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀର ସେହି ଅଂଶ" ବା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥାଏ। ଇଜିପ୍ଟର ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଯେ ଆଲୋକ ମୋହରମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ସେହିଟି ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟ, ଯାହା ପୂର୍ବ ପବନର ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ଯେହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଭିତରେ ପ୍ରାଣୀ ସମୂହ ପ୍ରବେଶ କରାଏ ଏବଂ କାରଣତଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରକାର ସେନାବାହିନୀ ପରି ଦର୍ଶାଇଥାଏ। ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଯେ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ, ସେହି ଆଲୋକ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ବା ପ୍ରତିନିଧିତ ଆଲୋକ ଅଟେ। ଏକତ୍ର ଭାବେ, ଇଜିପ୍ଟର ଏବଂ ଦାନିଏଲ "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀର ସେହି ଅଂଶ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରନ୍ତି, ଯାହା (ପୂର୍ବ) ପବନ ଏବଂ (ଉତ୍ତର) ରାଜାର ସମ୍ପର୍କ ଅଟେ।

କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଓ ଉତ୍ତରଦିଗରୁ ଆସୁଥିବା ସମ୍ପଦ ତାହାକୁ ବିଚଳିତ କରିବ; ତେଣୁ ସେ ଅନେକଙ୍କୁ ନିଃଶେଷରେ ଧ୍ବଂସ କରିବା ପାଇଁ ମହାକ୍ରୋଧ ସହିତ ବାହାରିଯିବ। ଦାନିଏଲ 11:44.

୧୮୫୭ ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କରିବାର ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଲାଓଦିକିୟା ଅବସ୍ଥାରୁ ବାହାର କରିଆଣିବା ପାଇଁ ସେ ଯେ ସନ୍ଦେଶକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ସେହିଟି ଥିଲା ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ ସମୟ"। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୩ ରେ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ସମେତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁନର୍ବାର "ସାତ ସମୟ"ର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କଲେ ଯେ ପ୍ରତିରୂପିକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ ଯୁଦ୍ଧର ଚୁରୀ ବାଜିବାକୁ ଥିଲା, ଯେ ସମୟରେ ସପ୍ତମ ଚୁରୀ ମଧ୍ୟ ବାଜିବାକୁ ଥିଲା। ଯୁଦ୍ଧର ଚୁରୀ "ସାତ ସମୟ"ର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ସପ୍ତମ ଚୁରୀ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟ। ଯେତେବେଳେ ମିଖାଏଲ ଦାନିଏଲ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବତରଣ କଲେ, ଦାନିଏଲ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ କରୁଥିଲେ ଯେମାନେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଅନୁଭବକୁ ଲାଭ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଦାନିଏଲ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀମୟ ଗୁପ୍ତତାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଖୋଜନ୍ତି।

ଦାନିଏଲ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ ଯେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସ୍ଵର ବାବା ସମାଗୁହୀତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ପୂର୍ବ ଓ ଉତ୍ତରର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇ ନିଜ ପାଦରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନେ ଆସନ୍ତ ରବିବାର ନିୟମ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି। ସେହି ସେନାକୁ ଉଠାଇବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ବିଷୟ, ଏବଂ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହର ଲାଗିବାର ପୂର୍ବରୁ ଦୈବିକ ମାନବତା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବା ଯେ ବିନ୍ଦୁରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ତାହା ଦାନିଏଲ ୧୧ର ଏକାଦଶ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଦାନିଏଲ ୧୧ର ପ୍ରଥମ ପଦରୁ ଷୋଳଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ଚାଳିଶ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସକୁ ପୂରଣ କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ "ଦାନିଏଲଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ସେହି ଅଂଶ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ।"

ଦାନିଏଲ ୧୧ର ତେରର ପଦର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଆମେ ବିଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଥିବାବେଳେ—ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୨୦୦ରେ ପାନିଅମ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା—ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକର ଗୁରୁତ୍ଵକୁ ବୁଝିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ। ପାନିଅମ୍ ହେଉଛି ଚିନିଟି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମଧ୍ୟରୁ ତୃତୀୟଟି। ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧ ୧୮୮୯ରେ ପାପାସି ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସେନା ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରର ବିଜୟ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୁଦ୍ଧ, ଯାହା ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ଵାଦଶ ପଦଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ରାଫିଆ ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ସେଠାରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା (ରୁଷିଆ) ଉତ୍ତରର ରାଜା ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସେନାକୁ ଉତ୍ତରରେ ପରାସ୍ତ କରିବ। ତୃତୀୟ ଯୁଦ୍ଧଟି ପ୍ରଥମଟି ପରି ହେବ, ଯେଉଁଠାରେ ପାପାସି (ଉତ୍ତରର ରାଜା) ତାହାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସେନା (ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ର) ସହିତ କମ୍ୟୁନିକ୍ସ (ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରସଂଘ) ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହେବ। କିନ୍ତୁ ପାନିଅମ୍ ଯୁଦ୍ଧ, ଯାହା ତୃତୀୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯୁଦ୍ଧ, ସେହି ସହିତ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ କରିବ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖୁ।

"ଯେପରି ଚକ୍ର ସଦୃଶ ଜଟିଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକ କେରୁବାମାନଙ୍କ ର ପକ୍ଷ ତଳରେ ଥିବା ହସ୍ତ ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାଧୀନ ଥିଲା, ସେପରି ମାନବୀୟ ଘଟଣାବଳୀର ଜଟିଳ ପ୍ରବାହ ଦୈବୀ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଶାଧୀନ ଅଟେ। ଜାତିମାନଙ୍କ ର ବିବାଦ ଓ

କଳହକୋଳାହଳ ମଧ୍ୟ ରେ, କେରୁବୀମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯିଏ ଆସୀନ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା । ପୃଥିବୀର କାର୍ଯ୍ୟ ବଳୀକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଛନ୍ତି ।”

ଏକର ପରେ ଏକ ନିଜନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଓ ସ୍ଥାନକୁ ଅଧିଷ୍ଠିତ କରିଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କର ଇତିହାସ—ସେମାନେ ସ୍ୱୟଂ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଜାଣିନଥିଲେ, ସେହି ସତ୍ୟର ଅଜାଣତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ—ଆମ ସହ କଥା କହେ । ଆଜିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ମହା ପରିକଳ୍ପନାରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଆଜି ମଣିଷ ଓ ଜାତିମାନେ ସେହି ଜଣଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ଓଲଟ-ସୁତ୍ର ଦ୍ୱାରା ମାପାଯାଉଛନ୍ତି, ଯିଏ କେବେ ଭୁଲ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ପସନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସିଦ୍ଧି ପାଇଁ ସବୁକିଛିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

“ମହାନ ‘ମୁଁ ଅଛି’ ଯିଏ ନିଜ ବାକ୍ୟରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି ସେହି ଇତିହାସ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶୁଙ୍ଘଳାରେ କଡ଼ି ପରେ କଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ି, ଅତୀତର ଅନନ୍ତକାଳରୁ ଭବିଷ୍ୟତର ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ ଯୁଗମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗତିରେ ଆଜି ଆମେ କେଉଁଠାରେ ଅଛୁ, ଏବଂ ଆସନ୍ତା ସମୟରେ କ’ଣ ଆଶା କରାଯାଇପାରେ । ଯାହା କି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଘଟିବାକୁ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେସବୁ ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକରେ ଅଙ୍କିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ଯାହା କି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବାକୁ ଅଛି, ସେସବୁ ନିଜ ନିଜ କ୍ରମରେ ପୂରଣ ହେବ ବୋଲି ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରୁ ।”

“ସତ୍ୟବାକ୍ୟରେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଶାସନର ଶେଷ ପତନ ସ୍ୱଷ୍ଟରୂପେ ପୂର୍ବଦ୍ୱାଣୀ କରାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଘୋଷିତ ହେଲା, ସେହି ସମୟରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି:

“‘ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହୁଛନ୍ତି; ରାଜମୁକୁଟ କାଢ଼ିଦିଅ, ଏବଂ କିରୀଟକୁ ହଟାଇଦିଅ: ... ଯେ ନୀଚ, ତାହାକୁ ଉଚ୍ଚ କର, ଏବଂ ଯେ ଉଚ୍ଚ, ତାହାକୁ ନୀଚ କର । ମୁଁ ତାହାକୁ ଓଲଟାଇଦେବି, ଓଲଟାଇଦେବି, ଓଲଟାଇଦେବି; ଏବଂ ଯାହାର ଅଧିକାର, ସେ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ସେହିଠାରେ ଦେଇବି ।’ ଯିହିଲ୍ଲେଲ 21:26, 27 ।”

“ଇସ୍ରାଏଲରୁ ଅପସାରିତ ମୁକୁଟ କ୍ରମଶଃ ବାବିଲୋନ, ମେଦୋ-ପାରସୀ, ଗ୍ରୀସ, ଏବଂ ରୋମର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ହେଲା । ଇଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ‘ଏହା ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଆସିବେ ଯାହାଙ୍କର ଏଥିରେ ଅଧିକାର ଅଛି; ଏବଂ ମୁଁ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଦେବି ।’”

“ସେ ସମୟ ନିକଟରେ ଅଛି । ଆଜି କାଳର ଚିହ୍ନମାନେ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମହାନ ଓ ଗମ୍ଭୀର ଘଟଣାମାନଙ୍କର ସୀମାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛୁ । ଆମର ଜଗତର ସମସ୍ତ କିଛି ଉତ୍ତଳିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି । ଆମର ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଭଙ୍ଗାଗଲା ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହେଉଛି: ‘ତୁମେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଯୁଦ୍ଧର ଅଫବାହ ସୁଶିବ.... ଜାତି ବିରୋଧରେ ଜାତି, ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ରାଜ୍ୟ ଉଠିବ; ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ମହାମାରୀ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ ।’ ମାଥୁଉ 24:6, 7.”

“ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ସମସ୍ତ ଜୀବିତ ମାନବଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହର ସମୟ । ଶାସକମାନେ ଓ ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନେ, ଯେମାନେ ଭରସା ଓ ଅଧିକାରର ପଦବୀରେ ଅବସ୍ଥିତ, ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଚିନ୍ତନଶୀଳ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନେ, ଆମ ପରିବେଶରେ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣାବଳୀ ଉପରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନକୁ ନିବିଡ଼ଭାବେ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଜାତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଚିତ୍ର, ଅଶାନ୍ତ ସମ୍ପର୍କଗୁଡ଼ିକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଥିବ ଉପାଦାନକୁ ଆବର୍ତ୍ତ କରୁଥିବା ତୀବ୍ରତାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ କିଛି ମହାନ ଓ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଘଟଣା ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି—ଅର୍ଥାତ୍ ଜଗତ ଏକ ବିପ୍ଳବ ସଙ୍କଟର ସୀମାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ।”

“ଦୃତମାନେ ଏବେ ବିବାଦର ପବନମାନଙ୍କୁ ରୋକି ରଖୁଛନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତକୁ ତାହାର ଆସନ୍ତା ବିନାଶ ବିଷୟରେ ସଚେତନ କରାଯିବ ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ବହି ନ ପାରନ୍ତୁ ; କିନ୍ତୁ ଏକ ଝଡ଼ ସଂଗ୍ରହ ହାତ ହେଉଛି, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବିକ୍ଳେପିତ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଦୃତମାନଙ୍କୁ ପବନମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ, ସେତେବେଳେ ଏମିତି ଏକ ବିବାଦର ଦୃଶ୍ୟ ହେବ ଯାହାକୁ କୌଣସି ଲେଖନୀ ଚିତ୍ରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

କରିପାରିବ ନାହିଁ।”

“ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ କେବଳ ବାଇବେଲ, ଏବଂ ବାଇବେଲମାତ୍ର, ପ୍ରଦାନ କରେ। ଏଠାରେ ଆମର ଜଗତର ଇତିହାସର ମହାନ ଅକ୍ତିମ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ସେହି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଯାହାର ଛାୟା ଆଗୁଆଡ଼ି ଆସି ଏବେଠାରୁ ପଡ଼ୁଛି, ଯାହାଙ୍କ ଆସନ୍ତାର ଧ୍ବନି ପୃଥିବୀକୁ କମ୍ପିତ କରୁଛି ଏବଂ ଭୟରେ ମଣିଷମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ବିଫଳ କରୁଛି।”

““ଦେଖ, ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀକୁ ଶୂନ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଉଲଟାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଛିତରାଇ ଦିଅନ୍ତି.... ସେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି, ବିଧାନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି, ଅନନ୍ତ ଚୁକ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି। ଏହିକାରଣରୁ ଶାପ ପୃଥିବୀକୁ ଗ୍ରସି ନେଇଛି, ଏବଂ ତାହାରେ ବସୁଥିବାମାନେ ଧୂସ୍ରପ୍ରାୟ ହୋଇଛନ୍ତି.... ତୁମ୍ଭର ଆନନ୍ଦଧ୍ବନି ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ, ଭଲ୍ଲାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କର କୋଳାହଳ ଶେଷ ହୁଏ, ବୀଣାର ଆନନ୍ଦ ଆମିୟାଏ।’ ଯିଶାୟ 24:1-18.

““ହାୟ, ସେହି ଦିନ ପାଇଁ! କାରଣ ଯେହୋବାଙ୍କର ଦିନ ନିକଟରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଧୂସ୍ରପ୍ରାୟେ ସେହି ଆସିବ.... ବିଆ ସେମାନଙ୍କର ମାଟି ଗଠିକାମାନଙ୍କ ତଳେ ପତିଯାଇଛି; ଭଣ୍ଡାରଗୁଡ଼ିକ ଶୂନ୍ୟ ଓ ଉଜାଡ଼ ହୋଇପଡ଼ିଛି; ଗୋଦାମଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗିପଡ଼ିଛି; କାରଣ ଧାନ୍ୟ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଇଛି। ପଶୁମାନେ କିପରି କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଛନ୍ତି! ଗୋବନ୍ଧମାନଙ୍କର ଝୁଣ୍ଟ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଛି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚରଣଭୂମି ନାହିଁ; ହଁ, ମେଷମାନଙ୍କର ଝୁଣ୍ଟମଧ୍ୟ ଉଜାଡ଼ ହୋଇଯାଇଛି।’ ‘ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଶୁଖିଯାଇଛି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଗଛ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଇଛି; ଦାଳିମ୍ବ ଗଛ, ତାଳଗଛ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ସେଉଁ ଗଛ, ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷେତ୍ରର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ, ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଇଛି; କାରଣ ଆନନ୍ଦ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ଦୂର ହୋଇଯାଇଛି।’ ଯୋଏଲ 1:15-18, 12.”

“ମୋର ହୃଦୟର ଗଭୀରତମ ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ବ୍ୟଥୁତ; ... ମୁଁ ନୀରବ ରହିପାରୁ ନାହିଁ, କାରଣ, ହେ ମୋର ପ୍ରାଣ, ତୁମେ ତୁରୀର ଶବ୍ଦ, ଯୁଦ୍ଧର ସତର୍କ ସଂକେତ ଶୁଣିଅଛ। ବିନାଶ ଉପରେ ବିନାଶ ଘୋଷିତ ହେଉଛି; କାରଣ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଲୁଚିତ ହୋଇଯାଇଛି।”

“ମୁଁ ପୃଥିବୀକୁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ଦେଖ, ସେହିଠି ଆକାରହୀନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା; ଏବଂ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଦେଖୁଛି, ଓ ସେଥିରେ କୌଣସି ଆଲୋକ ନଥିଲା। ମୁଁ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ଦେଖ, ସେମାନେ କମ୍ପିତ ହେଉଥିଲେ, ଓ ସମସ୍ତ ପାହାଡ଼ ଡୋଳିଉଠୁଥିଲା। ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ଦେଖ, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନଥିଲା, ଓ ଆକାଶର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ ପଳାଇଯାଇଥିଲେ। ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ଦେଖ, ଫଳବତୀ ସ୍ଥାନଟି ଏକ ମରୁଭୂମି ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ନଗର ଧୂସ୍ର ହୋଇଯାଇଥିଲା।’ ଯିରିମିୟା 4:19, 20, 23-26.”

“ହାୟ! କାରଣ ସେହି ଦିନ ମହାନ, ଏପରି ଦିନ ତାହାର ସମାନ କୌଣସି ନାହିଁ; ସେହି ସମୟ ଯାକୋବଙ୍କ ସଙ୍କଟର ସମୟ; କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ।’ ଯିରେମିୟା 30:7।” ଏତ୍ରୃକେସନ୍, 178-181.